

Dievča, ktoré  
zachránilo  
Vianoce



VERTE,  
NIČ NIE JE  
NEMOŽNÉ!

MATT HAI G  
Ilustroval CHRIS MOULD

Albatros

# Dievča, ktoré zachránilo Vianoce

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na  
[www.albatrosmedia.sk](http://www.albatrosmedia.sk)

**Albatros**

**Matt Haig**

**Dievča, ktoré zachránilo Vianoce – e-kniha**

Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všetky práva vyhradené.  
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná  
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

**ALBATROS**  **MEDIA**

*Dievča, ktoré  
zachránilo  
Vianoce*



Dievča, ktoré  
zachránilo  
Vianoce



**MATT HAIG**  
*Ilustroval* CHRIS MOULD

**Albatros**

*Venujem Pearl, Lucasovi a Andrei.  
Pre mňa sú to najmagickéjšie ľudské bytosti.*

Matt Haig: The Girl Who Saved Christmas  
Copyright © Matt Haig, 2016  
Illustrations © Chris Mould, 2016  
Copyright licensed by Canongate Books Ltd.  
arranged with Andrew Nurnberg Associates  
International Limited.

Translation © Jana Bálíková, 2022  
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie  
sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania  
v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom  
bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3150-8  
ISBN e-knihy 978-80-566-3158-4 (1. zverejnenie, 2023) (ePDF)  
ISBN e-knihy 978-80-566-3159-1 (1. zverejnenie, 2023) (epub)  
ISBN e-knihy 978-80-566-3160-7 (1. zverejnenie, 2023) (mobi)

## Vianočné dievča

**V**iete, ako funguje mágia?  
Druh mágie, vďaka ktorej soby lietajú po oblohe? A ktorá pomáha Vianočnému otcovi zvládnuť cestu okolo sveta za jedinú noc, pretože vie zastaviť čas a splniť sny?

Je tu vďaka nádeji.

Len vďaka nej.

Bez nádeje by mágia nejestvovala.

Zázraky sa počas štedrovečernej noci nedejú vďaka Vianočnému otcovi či Blitzenovi, alebo ktorémukolvek inému sobovi.

Dejú sa vďaka každému dieťaťu, ktoré si ich želá a chce. Keby si tieto magické veci nik neželal, mágia by nemala zmysel. No keďže vieme, že Vianočný otec prichádza každý rok, vieme aj to, že mágia – aspoň istý druh mágie – je skutočná.

No vždy to tak nebolo. Kedysi boli časy bez plných ponožiek a vianočných prebudení spojených so vzrušením z rozbalovania darčkov. Biedne časy, počas ktorých malo len veľmi

málo ľudských detí dôvod veriť v čo i len trochu mágie.

A tak mal Vianočný otec v tú prvú noc, keď sa rozhodol dať ľudským deťom dôvod byť šťastnými a veriť v mágiu, veľa práce.

Hračky mal vo vreci, sane a soby boli pripravené, no keď vzlietol z Elfhelmu, vedel, že vo vzduchu nie je dosť mágie. Prechádzal cez polárnu žiaru, no tú bolo sotva vidieť. A dôvod nízkej hladiny mágie spočíval v tom, že nebolo dosť nádeje. Napokon, ako má dieťa dúfať, že sa odohrá niečo magické, keď nikdy nič také nezažilo?

A tak sa tá úplne prvá návšteva Vianočného otca takmer neuskutočnila. Jeho zámer sa napokon naplnil vďaka jedinému ľudskému dieťaťu. Dievčine v Londýne, ktorá naplno verila v mágiu. Každý deň znova a znova dúfala, že sa stane zázrak. Bolo to dieťa, ktoré verilo vo Vianočného otca skôr, ako ktokoľvek iný. A práve ona pomohla Vianočnému otcovi, keď jeho soby začali mať problémy. Keď na Štedrý deň ležala v posteli, sila jej nádeje väčšmi prežiarila oblohu.

A tak mal Vianočný otec cieľ a smer. Sledoval svetelnú stopu celou cestou k jej domu na Galantérnej ceste číslo 99 v Londýne.

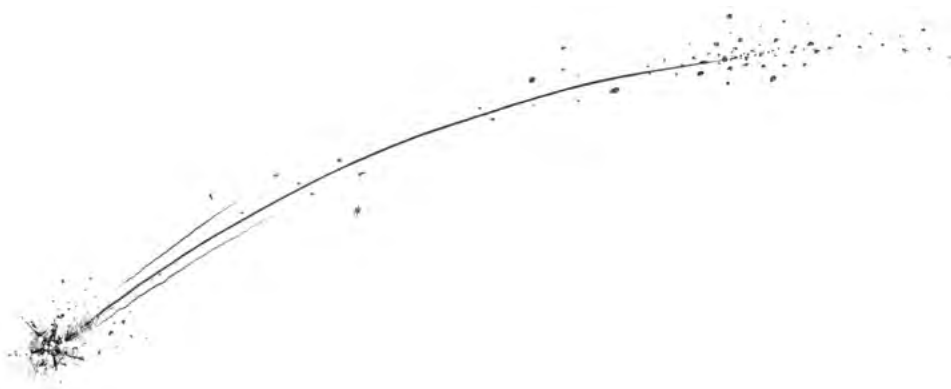


A keď sa to podarilo, keď položil plnú ponožku hračiek k nohám jej zahmyzenej postele, nádej začala vzrastať. Mágia sa rozšírila po svete do snov každého dieťaťa. No Vianočný otec si o sebe veľa nenamýšľal. Bez tohto jediného dieťaťa, osemročnej dievčiny, ktorá sa volala Amelia Wishartová a veľmi dúfala, že mágia je skutočná, by Vianoce nikdy nenastali. Áno, naplno sa do toho zapojili soby a elfovia s ich dielňou a všetkým ostatným, no práve ona zachránila Vianoce.

Bola prvým dieťaťom nádeje.

Dievčinou, ktorá zachránila Vianoce.

A Vianočný otec na to nikdy nezabudol...





O rok neskôr...



# Drahý Vianočný otec!

Pozdravujem Ťa, som Amelia  
Wishartová. Mám deväť rokov a bývam  
na Galantérnej ceste 99 v Londýne.

Vieš to, pretože si tu bol. Viani.  
Keď si mi dal darčeky. To bolo veľmi  
láskavé. Vždy som verila, že magické  
veci sú možné aj v zlých časoch.  
Takže zakúsiť, že je to pravda,  
bolo nádherné.

\* @ ĎAKUJEM. \* @

Bývam so svojou mamou Jane  
a svojím kocúrom Kapitánom Sadzúrom.  
Kocúra som našla v komíne. Vieš, všetky  
komíny nesiahajú len zhora nadol.  
Niektoré idú aj trochu do strán.  
Stretol si ho? Je skvelý. Niekedy  
však kradne v obchode s rybami  
sardinky a dostáva sa do potýčok  
s pouličnými mačkami.

Podľa mňa si namýšľa, že je pes.

Viem, že máš veľa práce,  
tak ti len poviem, čo by som chcela  
na Vianoce. Chcela by som: ✨ ❄️

1. Novú kefu na vymetanie kominov.
2. Vĺčika.
3. Knihu od Charlesa Dickensa  
(môjho obľúbeného autora).
4. A aby sa mamke polepšilo.

Číslo 4 je veľmi dôležité. Dôležitejšie  
ako číslo 2. Nemusím mať nového vĺčika.

Bolo ozaj magické, keď som minulý rok  
ráno vstala a našla všetky darčeky,  
ktoré som si priala.

Mamka bola kominárka a teraz som ňou  
aj ja. Mamka už nemôže preliezať komíny.  
Nevládze nič, iba leží v posteli a kašle.

Doktor hovorí, že by ju zachránil len zázrak.

No na zázraky treba mágiu, však? A jediná  
osoba schopná mágie, ktorú poznám,  
si Ty. To je všetko, čo chcem.

Aby sa mamka znova uzdravila.

Skôr ako bude neskoro.

To je pre mňa najdôležitejšie. ✨ ❄️

S úctou

Amelia





## Chvejúca sa zem

**V**ianočný otec poskladal Ameliin list a vložil si ho do vrecka.

Kráčal cez snehom pokryté Sobie pole a okolo jazera. Pozeral na pokojný Elfhelm. Na drevenú vidiecku sieň. Na obchod s drevákmi, Čokoládovú banku a kaviareň Figový puding na Hlavnej ceste, ktorá bola ešte zavretá. Na Školu sánkarstva a Univerzitu pokročilej hračkárskej tvorby. Na vysokú (podľa elfských kritérií) budovu redakcie a vydavateľstva novín *Denný sneh* na Vodolovej ulici. Jej steny boli spevnené perníkom a v jasnom rannom svetle žiarili do oranžova.

Kráčal po snehu smerom na západ k výrobní hračiek, za ktorou sa črtali Zalesnené hory. Oproti nemu šiel elf v hnedej tunike a hnedých drevákoch, ktorý nosil okuliare. Bol trochu krátkozraký, takže nevidel Vianočného otca.

„Dobré ráno, Humdrum!“ pozdravil sa Vianočný otec.

Elf vylakane podskočil.

# ELFHJELM







„Ach, d-dobré ráno, Vianočný otec. Prepáč. Nevidel som Ťa. Bol som na nočnej zmene.“

Humdrum patrila k najusilovnejším elfom vo výrobní hračiek. Bol to dosť zvláštny útlý a nervózný elf, no Vianočný otec ho mal veľmi rád. Ako zástupca hlavného výrobcu hračiek, ktoré sa krútia alebo poskakujú, bol veľmi zaprázdnený a nikdy sa neponosoval, že musí často pracovať aj v noci.

„Je vo výrobní všetko v poriadku?“ spýtal sa Vianočný otec.

„Ach áno. Všetky hračky, čo sa majú krútiť, sa krútia, a tie, čo majú poskakovať, poskakujú. Mali sme menší problém s niektorými tenisovými loptičkami, no už sme ho vyriešili. Poskakujú viac ako kedykoľvek predtým. Ľudským deťom sa budú páčiť.“

„To ma teší,“ povedal Vianočný otec. „Nuž, choď domov a pospi si. A povedz Nooš a Malému Mimovi, že im želim veselé Vianoce.“

„S radosťou, Vianočný otec. Veľmi ich to poteší. Najmä Mima. Jeho obľúbenou novou hračkou je skladačka s tvou tvárou. Výrobca skladačiek Džiggel ju vyrobil len preňho.“

Vianočný otec sa začervenal. „Ho-ho... Veselé Vianoce, Humdrum!“

„Veselé Vianoce, Vianočný otec.“

A práve keď si navzájom vinšovali, obaja čosi pocítili. Jemné chvenie nôh, akoby sa zem trochu triasla. Humdrum si pomyslel, že je to preto, že je unavený. A Vianočný otec si povedal, že je to od vzrušenia, pretože má pred sebou veľmi dôležitý deň a tiež noc. A tak ani jeden z nich nič nepovedal.



## Výrobňa hračiek

**V**ýrobňa hračiek bola najväčšou budovou v meste, dokonca väčšou ako vidiecka sieň či redakcia a vydavateľstvo *Denného snehu*. Mala rozľahlú vežu a hlavnú halu, ich strechy boli pokryté snehom. Vianočný otec vkročil dovnútra a videl, že prípravy sú naplno rozbehnuté.

Elfovia boli šťastní, smiali sa, spievali a robili záverečné testy hračiek: odníмали a znova nasádzali bábikám hlavy; testovali vlčiky; hojdali sa na hojdacích koňoch; narýchlo čítali knihy; oberali zo stromov mandarínky; túlili sa k mojkacím hračkám; odrážali lopty... K tomu vyhrávala najobľúbenejšia elfhelmská skupina Spiežovce, ktorá práve spievala jednu zo svojich najobľúbenejších skladieb „Už sú takmer Vianoce (a od vzrušenia som sa pocikal)“.

Vianočný otec položil vrece na dlážku v prednej časti haly.

„Dobré ráno, Vianočný otec,“ zvolala elfka zvaná Jamka a srdečne sa usmiala. Jej meno sa dalo ľahko zapamätať, pretože keď sa usmievala,